“Hi ha feina més enllà de la porta de l’església”

Al setembre, mossèn Josep Taberner deixarà de ser el rector de Figueres Al llarg de catorze anys de servei, en Taber s’ha implicat també en la vida cultural, social i política de la ciutat

Josep Taberner a l'església Sant Pere de Figueres que deixarà al setembre Foto: QUIM PUIG.

Després de 43 anys crec que és un bon desig voler fer coses que no siguin només batejos, casaments i misses

No he sabut mai amagar-me com els cargols, i a vegades les tramuntanades se m’han emportat algun llençol

Al setembre Josep Taberner, rector de l’església de Sant Pere de Figueres complirà 70 anys i en el decurs d’aquell mes dirà les últimes misses a Figueres, després de 14 anys de servei a la capital de l’Empordà. Va ser ordenat capellà el 1974, i després de més de 40 anys de servei, el canvi de rumb del setembre encara no serà la jubilació completa com ho hauria desitjat, però sí un primer pas al costat, un canvi d’escenari per un parell d’anys més, per rebaixar l’activitat i poder dedicar més temps a altres centres d’interès que acumula en Taber, tal com el coneixen a Figueres.

Com i quan es jubila un rector?

En principi és als 75 anys, igual que els bisbes; llavors si té salut, col·labora en alguna parròquia, o està en algun servei del bisbat, i si no, té la possibilitat de retirar-se en una residència de capellans grans, o en un pis si té patrimoni. Jo penso que és important que als 70 anys, un tingui la possibilitat de fer-ho.

Voldria fer-ho però no podrà?

L’escassetat de capellans i la problemàtica que hi ha en aquests moments al Bisbat impedeix que pugui fer-ho, almenys tal com hauria volgut fer-ho del tot. Crec que és important rebaixar el nivell d’activitat. Aquí són sis parròquies, més el Col·loqui Europeu de Parròquies, més la fundació de Sant Vicenç, moltes coses que fan anar a 120 km/h. Per tant em proposen un canvi a la zona Costa Brava centre, en una parròquia d’un dinamisme més reduït, menys habitants, per un o dos anys. Ja que aquest any no ha estat possible, com més aviat millor vull aconseguir una certa jubilació que em permeti dedicar-me a coses que a mi també m’agraden i que crec que valen la pena.

Com quines?

Sempre m’ha agradat viatjar, escriure, penso que podré continuar escrivint als setmanaris de l’Empordà –fa deu anys que ho faig–, també faig reflexions, pensaments dominicals a través d’un mitjà digital. I considero que val la pena que continuï ajudant les ONG, una que actua a Gàmbia, una altra de la qual soc president, Amb les Teves Mans, que ajuda els refugiats a Grècia.

Viatjar doncs, però no per turisme?

És per tot plegat. Tenir temps per anar a Grècia i Gàmbia, però també per anar a veure amics a França que em troben a faltar. Mentre un té forces i temps, crec que després de 43 anys fent de capellà, és un bon desig de voler omplir el teu temps d'altres coses que no siguin només batejos, casaments i misses.

Deixarà Figueres amb recança?

Després de 14 anys d'estar aquí, certament costa molt d'arrencar les arrels. El bisbe Camprodon ho deia: "Portar un capellà a l'Empordà no és fàcil, però treure'l és impossible." No és fàcil deixar una parròquia quan hi has estat tant de temps. Però s'ha de fer, i ho havíem pactat així amb el bisbe, per tant no hi ha res a dir ni res a reprovar, de cap manera. Al contrari, vam pactar que mentre la mare visqués em quedaria a Figueres i així ha estat. Estar aquí 14 anys m'ha ajudat en molts aspectes i he ajudat en tot el que he pogut.

La seva implicació amb la ciutat ha anat molt més enllà del que farien molts capellans.

Certament. He descobert que hi ha una feina a fer que va molt més enllà de les portes de l'església, sortir a fora, implicar-se en la societat. Recordo que el bisbe Carles Soler Perdigó, quan em va enviar a Figueres em va dir: "Ves i no et descuidis de la dimensió cultural i social de la parròquia." He estat en moltes conferències, d'Atenea, soc de la junta de la Cate, m'he implicat en grups amb opcions polítiques, però no de partit, soc a la Fundació Salut Empordà, m'he implicat als barris i en molts aspectes que d'alguna manera generen polèmica a escala municipal.

Encara que a vegades molesti o generi friccions amb les institucions, ajuntament i llocs de poder?

Soc conscient que més enllà de fer de rector, he aprofitat aquest càrrec per poder estar present en molts altres aspectes; culturals per exemple amb el Correllengua, escrivint als diaris i permetent-me dir coses sobre conflictes als quals a vegades penso que cal donar resposta. Ara fa cinc anys vaig deixar de ser del conciliar de Càritas interparroquial de Figueres; allà jo sempre deia que hem de ser conscients que hem de saber donar pa, però també hem de saber ser crítics. I crec que he sabut mantenir-me crític en aspectes de gestions que es poden fer a nivell de ciutat, a nivell polític o social. Faig broma a vegades dient que, com que no hi ha regidor de Cultura [cada any i dos mesos canvia el regidor de Cultura en aquesta ciutat], doncs jo porto més de 100 concerts en aquests anys a Figueres. Per tant alguna cosa hem fet a Figueres per a la promoció cultural de la ciutat. No reclamo el títol, però hi ha aspectes en els quals val la pena ser-hi present i he intentat ser-hi.

No pot negar que se li reconeix aquest paper. En Taber és una institució a Figueres.

Penso que sí que se'm reconeix. En tot cas segur que hi haurà companys amb qui treballem en la mateixa lluita i que trobaran a faltar la meva presència física aquí; però segur que mantindrem la relació, l'amistat i la possibilitat de fer alguna cosa.

Parlant de barris, al de Sant Joan l'Església catòlica ha retrocedit?

L'església de Filadèlfia hi està molt implantada i l'Església catòlica hi ha perdut presència, però hi continua sent a través l'església del Bon Pastor, de la missa de cada diumenge a les 9 h, i amb una presència social molt important. Hem aconseguit que el teatre del Bon Pastor sigui un teatre d'activitat cultural a la ciutat. I tot això ha d'anar portant una presència de l'Església en aquest barri. La mateixa comunitat gitana, molt lligada a l'Església de Filadèlfia, també ve a l'església catòlica per a coses importants com un bateig o un casament. Ha canviat el teixit social d'aquest barri; és evident que hi ha hagut un clima i uns ambients difícils. Hi hem estat presents, les

associacions de barri han tingut tot el meu suport perquè prenguin possessió d'aquest espai del teatre i locals adjacents, perquè puguin tenir-hi una presència.

Què s'ha de fer al barri de Sant Joan?

Hi ha una problemàtica urbanística, social, de convivència, de presència de droga. Cal una actuació transversal, ho estem proposant des de fa anys amb Figueres Democràcia; cal actuar agrupant les diferents administracions, Ajuntament, Generalitat, serveis d'educació, habitatge, benestar social. S'han fet actuacions, però a vegades em pregunto si hi ha voluntat política de coordinar-les. Proposàvem que hi hagués una mena de coordinació de tot plegat, movem fils, però qui s'ha de moure no som nosaltres, no estem en l'equip de govern. En tot cas el càncer que hi havia s'ha convertit en una metàstasi que s'està escampant. No sé si som conscients com a ciutat de la degradació que s'està produint, amb més pisos ocupats, tràfic de drogues, amb dades realment xocants. Si no obrim els ulls, hi ha una problemàtica que se'ns menjarà.

Fent aquesta anàlisi des de Figueres Democràcia, ho fa des d'una plataforma amb gent d'ideologies diverses, incloent-hi els descreguts.

Certament no és cap moviment d'Església, però la coincidència ve per uns criteris i uns plantejaments socials, polítics, o fins i tot econòmics, de pensar que tenim algun pes dins la ciutat, alguna presència. No sé si com a grup es presentarà a les properes eleccions municipals el 2019, però hi ha una voluntat de continuar incidint en la societat.

Si es presentés Figueres Democràcia, s'afegiria a la candidatura?

Jo soc del grup fundador, hi soc, però personalment no puc presentar-me; primer perquè estic en un servei en un altre lloc i crec que no seria encertat. A més el 2019 tindré 72 anys, no em sembla l'edat oportuna per afrontar un govern a la ciutat, ni de bon tros.

Què li sabrà greu deixar pendent quan marxi de Figueres?

Potser l'activitat exterior que, per manca de capellans i de cristians compromesos, es pot perdre. Veig molt poca gent de missa en conferències d'Atenea, en compromisos com el Correllengua i molts altres aspectes de la ciutat. Em dol i em sap greu pensar que això potser sí que es perdrà. Una altra cosa que em sap greu que no s'hagi pogut resoldre és l'església de Sant Sebastià. Hi havia un primer projecte de fer-hi un centre cívic, o una mena de llibreria, sala d'exposicions; tot això per motius urbanístics o socials no es podrà fer. Com a mínim hem arreglat la porta i el teulat, ja no hi plou, però em dol que no s'hagi pogut acabar el tema.

I dels seus encerts quin destacaria?

La gran tasca feta amb la fundació Sant Vicenç de Paül. El projecte Ksameu té 9 anys i crec que és una de les coses de les quals em puc sentir més content. A través d'un equip de gent molt trempada, tenim una presència social, de cohesió de la ciutat a partir del món dels adolescents i joves. Un paper que ningú havia fet fins fa deu anys. És il·lusionador; en aquests moments hi ha uns 375 nois i noies que participen, 170 famílies, la Fundació La Caixa ens fa portar el projecte Invulnerables. Es va expandint i agrupar mainada procedent de Marroc, o d'Amèrica del Sud o del país és un projecte socioeducatiu molt interessant. Si m'hagués de posar una medalla seria la K de Ksameu.

Seguirà amb la seva implicació en el Col·loqui Europeu de Parròquies?

Al juliol en deixaré la presidència que he assumit aquests últims vuit anys; m'ha portat a voltar tot Europa i conèixer realitats diferents, a escriure, explicar i dir que hi ha altres maneres de gestionar les parròquies. Aquest juliol fem col·loqui a Barcelona, amb unes 165 persones inscrites. Estic content perquè hem aconseguit crear una dinàmica que continua. Em substituirà un capellà maltès, en un equip amb un bisbe suís, una laica belga, una senyora hongaresa esposa d'un capellà grecocatòlic: un equip plural amb arrels en el concili del Vaticà segon, amb el qual intentem mantenir un esperit d'ecumenisme; l'antic president del col·loqui ens definia, fent broma, com els capellans de la corbata, en contraposició als antics capellans de la sotana.

Cal més laics per fer les tasques de l'Església?

Anirà a més. Aquesta zona de l'Empordà interior és un dels llocs on s'ha treballat bé aquest aspecte i n'hi ha per suplir els capellans en les celebracions dominicals. Hi ha zones on no n'hi ha i és una llàstima. És evident que els capellans no podem arribar a totes les parròquies i hem d'implicar els laics en el servei.

S'implicarà en la campanya del referèndum?

He dit i escrit que ser independentista no és cap pecat. No faré campanya a l'altar dient que s'ha d'anar a votar, però tothom sap el meu punt de vista, hem posat el sí en el balcó; de fet els nostres bisbes també s'han expressat i crec que ens estan incitant a dir "hem de ser allà on és el poble". Per tant, si el poble està en aquest camí, jo sempre he pensat que cal fer aquest camí cap al referèndum i cap la independència.

Quin balanç fa de la via i la vida que va triar quaranta anys enrere, quan es va fer capellà?

El meu sou és de mileurista. Estic content d'haver estat i seguir sent capellà. He passat alts i baixos en l'aspecte sentimental com de fe i confiança. Però les dificultats i els reptes ajuden a créixer, a avançar. Potser no he sabut fer la tàctica dels cargols, que quan els toques s'amaguen dins la closca o hivernen. No ho he sabut fer i a vegades les tramuntanades se m'han emportat algun llençol, però crec que val la pena haver estat capellà. Potser hauria estat gestor d'una empresa, o polític, suposo que hauria pogut fer-ho bé. Però ser capellà no està en contradicció amb estar compromès amb la societat, tot al contrari.

Quan dirà l'última missa a Figueres? Hi haurà algun acte especial?

No sé exactament quan deixaré de dir missa a Figueres, suposo que serà a mitjan setembre. A principi de setembre es presentarà un llibre que estem tancant sobre els mil anys d'història de Sant Pere de Figueres. És un treball d'equip amb Quim Tremoleda, Anna Maria Puig, Joan Ferrerós, Alfons Romero, el fotògraf Francesc Guillamet. Tots m'hi han donat suport i han fet possible aquest llibre que es farà ressò del final de la meva estada a Figueres.

Que a Figueres tothom li digui Taber és ofensiu?

No ho és gens. Hi ha gent gran que em diu: "On s'és vist? A vostè li haurien de dir senyor rector!" Doncs em diuen Taber des que soc capellà, la mainada com la gent gran, i n'estic molt content. És com un nom de guerra que em permet estar a prop de la gent i del jovent.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 25-06-2017 Pàgina 14

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1175095-hi-ha-feina-mes-enlla-de-la-porta-de-l-esglesia.html